

**Brødremenighedens
Danske Mission**
Danish Moravian Mission

Nørregade 14
DK-6070 Christiansfeld
Telefon 0045 7456 2233
Giro 400-6666 Bankkonto 9743 - 4672131928
E-mail: bdm@dmr.org
www.bdm-dk.dk

September 2009

Kære venner.

Det er torsdag middag, og jeg er i gang med en dag på kontoret, ja du læste rigtigt! Det er faktisk en del af den pakke, der hedder at være missionær. Det er ikke min favorit dag, men på den anden side er det dejligt at sidde her og kunne høre sin familie rumstere i baggrunden. - Og duften af pizzaen der bager ude bagved i gryden.

Tak til jer, der ind imellem minder os om, at der er gået lidt tid siden sidste hilsen. Man glemmer det ind imellem når dagene bare løber af sted.

Hjemvendt: Jeg kom hjem sidste søndag aften efter en tur på 4 dage oppe nordpå til et område, der hedder Kibondo. Ja, jeg ved godt, at dette bare er navne for dig, der læser det her. Men det er en tur på ca. 250 km hver vej. Vi har 2 menigheder deroppe, som holder regelmæssige gudstjenester. Vi var taget derop med henblik på at møde menighederne og holde gudstjeneste med dem. Her kan de komme til nadver, få deres børn døbt, og der bliver vist film om aftenen. Og desuden finder vi ud af, hvordan vi kan støtte dem i at komme videre.

Filmforevisning i Kibondo

Det plejer at være sådan, at vi mødes på kontoret herhjemme med præsterne og planlægger turen, og når vi så når frem, finder vi ud af, hvad der er muligt – og så laver vi en helt ny plan! Sådan var det også denne gang. Den ene menighed var der ikke længere, da kirken var faldet sammen og menigheden var forsvundet.

Et andet sted forlød det, at der var for farligt at overnatte, så der kunne vi kun være i dagtimerne. Men da vi nåede derop, sagde de alligevel, at vi kunne være helt trygge, så vi blev der og viste film for dem om aftenen.

Trygge vejforhold!! Af og til, hør vi om busser, der er blevet angrebet af flygtninge fra Burundi især på vejene, der går nordpå. Men man bliver nødt til selv at prøve at sortere i disse oplysninger. Men det er svært, da vi ikke har så mange muligheder for at få sikre efterretninger hernede.

Da vi kørte op til Kibondo passerede vi et kæmpe skovområde, der er berygtet for overfald på busser. Tyvene stopper dem og stjæler så ellers alt, hvad de finder af værdi. På vejen ud af dette område kørte vi over en flod. På broen blev vi stoppet af to betjente, der lige ville høre, om vi havde hørt eller set noget. De havde for 20 min. siden hørt skud inde fra skoven, og vi var de første, der var kommet ud siden.

Så begynder man at tænke, om det nu også er helt klogt, det man har gang i. Jeg havde en snak med kirkens leder, som jeg havde med. Han sagde, at Gud beskytter os - hvilket jeg da kun kan give ham ret i. Men understregede også, at Gud jo også havde givet os et hoved for at bruge det!

Gud, en undskyldning for at lægge ansvaret fra sig

Denne holdning møder vi desværre i mange forhold i menneskers liv her på stedet. Sarah vores nye volontør, er gået i gang med at undervise nogle unge i kirken i engelsk. Udgangspunktet er, at de skal lære at snakke sammen på engelsk, da det tit halter lidt med det. Men hvad er det så man skal snakke om. Jeg tænkte man kunne vel snakke lidt om deres hverdag, men nej. Susanne fandt en bog om Aids, hvorfor ikke bruge den.

I går dukkede der seks op til studieaften. Under deres samtale forstod Sarah, hvor lidt viden, der er om AIDS. De vidste ikke, hvordan det smitter og synes, at det er meget svært at beskytte sig i mod det.

Og så kom den igen

En sagde: Men Jesus kan da helbrede AIDS. Og ja, som kristen kan jeg sige, at det er muligt. Men igen, vi har fået et hoved for at bruge det!

Den ene af vore medarbejdere er højgravid med nummer 5. Hendes mand er meget ustabil, hun tror måske, at han har en anden, da han er på arbejde fra tidlig morgen til sen aften, og hun har endnu ikke set penge til hjælp i hjemmet. Hun vil gerne have 6 børn, men når man så spørger hende, hvordan hun vil forsørge dem, siger hun: Gud hjælper!!

Vi ser bare for mange børn løbe rundt med oppustede maver, eller børn som ikke kommer i skole, fordi der bare ikke er penge til at sende 6 børn i skole. Gud bliver nogle gange en undskyldning for at lægge ansvaret fra sig. Gud har sagt, at vi skal være med til at opfylde jorden, men en familie behøver jo ikke at gøre det alene.....! Undervisning er der brug for, vi ser det igen og igen, inden for mange områder.

En bold spreder megen glæde. Denne bold fik vi af nogle volontører, der var i Kipili. Det ene sted gemte de bolden i håb om jeg glemte den.

Lyspunkt:

I Kibondo mødte jeg en evangelist, der for nogle år siden havde været på et seminar ved Wuzuka (kirkens formand, som jeg var afsted sammen med) Han kom hen til Wuzuka for at takke ham for undervisningen. Det havde handlet om at være selvforsørgende, og han havde forstået det. I år kommer han op på 7 ha. jord, hvilket gør ham økonomisk godt kørende. Det er fedt at se, og for mig personligt, kunne det bare være skønt at se flere af dem.

Ja, hvad ellers, søndag den 13 sept. går turen til Simbo, en by der ligger 20 km herfra. Der skal Susanne, Sarah og Jimmy; den leder vi havde på kursus i sommers, holde et seminar/opmuntrings møde for søndagsskolelederne derude. Desuden skal de have 15 børn med fra vores egen søndagsskole her i Kigoma, så der bliver fuldt hus i bilen den dag. Da de hørte, at de ville komme, flyttede de den søndag, der er specielt rettet mod børn, til denne søndag. De ser frem til det, og det gør vi også. For går det som vi håber, vil vi også kunne bruge Jimmy til et sådant arbejde andre steder.

Ellers er vi begyndt at gøre klar til næste weekend, hvor turen går helt op nordpå. Her skal vi tilse noget kirkebyggeri, opmuntre kvinde og børnearbejdet, vise film, osv. Vi tager af sted hele familien, så det bliver spændende.

Skolestart.

Thea er begyndt i skole med Sarah som underviser, det nyder hun meget. Så hun kommer stolt og fortæller hverdag hvad hun har lavet.

Sarah

Ellers går tiden for Sarah med besøgstjeneste, volleyball med de unge, søndagsskole, ungdomsarbejde og swahili undervisning. Hun har mod på de mange forskellige opgaver, hvilket er dejligt at opleve.

Familieudvidelse:

Den ene af vores hunde fik ikke færre end 11 hvalpe, så det er en kraftig udvidelse af bestanden.

Disse var ordene for denne gang. Vi håber, at I alle har det godt. Her står termometeren på godt 31grader i dag, Vi varmer op til regntid, der er desværre en måned endnu inden den sætter ind.

Med kærlig hilsen
Familien Lauridsen
Kigoma.